

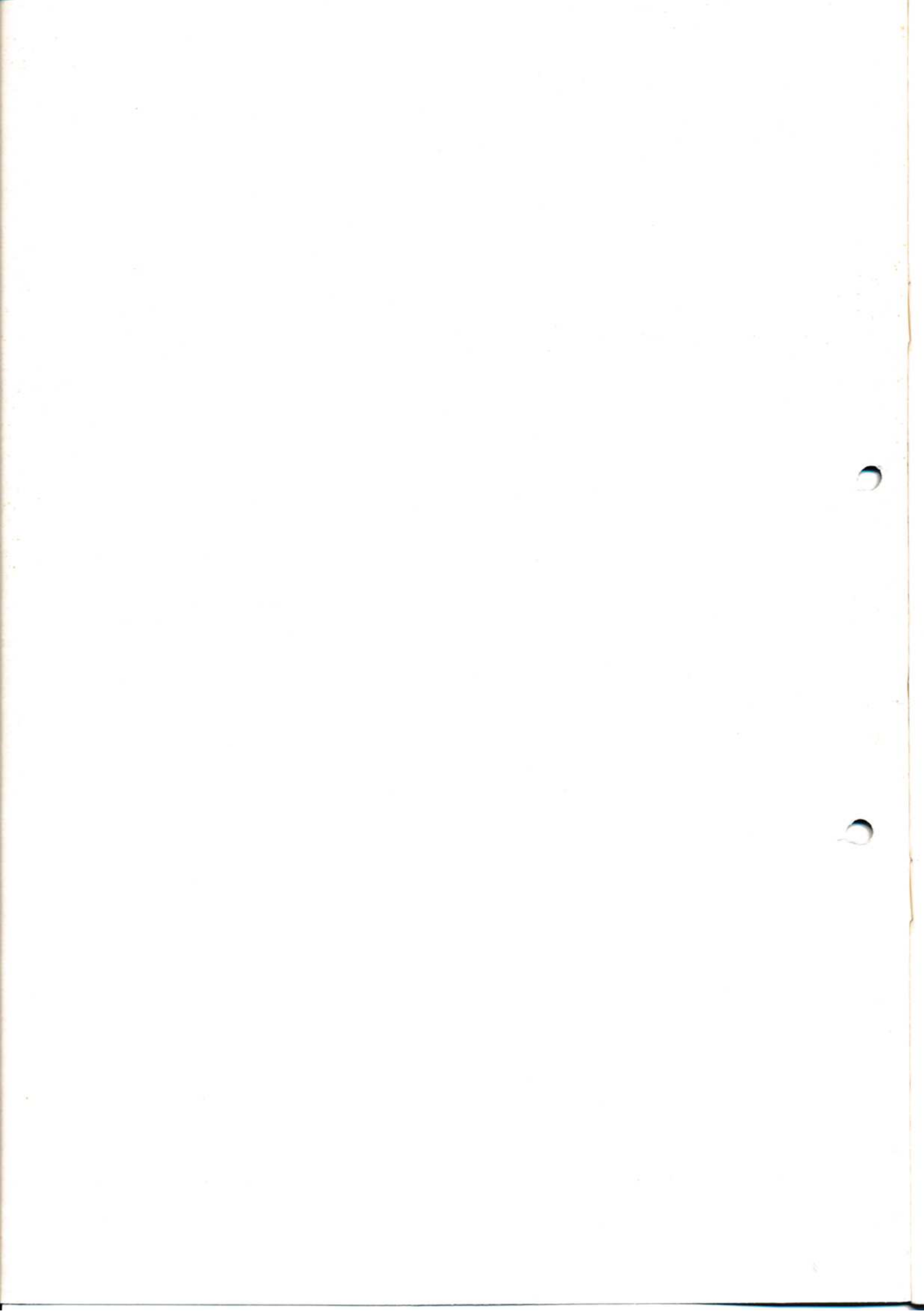

KARJALAN JÄÄKÄRI

KILTA

270

KORPISOTURI

KARJALAN JÄÄKÄRI 2

Karjalan Jääkäripataljoonan, Jääkäripataljoonan Killan ja Karjalan Jääkäripataljoonan Reserviupseerikoulun oppilaskunnan lehti

Irtonumero hinta 3 mk

”

Vastaava toimittaja:
A. Taskinen

Talous/Ilmoitukset:
T. Tenhonen
Joensuu

Postisiirtotili Ku 75010-1

Karjalan Jääkäripataljoonan
Kilta, Joensuu
Sepänkatu 13 A 4
puh. 25 826

Painettu: Pohjois-Karjalan
Kirjapaino Oy

Joensuu — 1970

Puhutaan paljon nykyajan valtavasta kehityksestä ja sen aikaansaamista muutoksista kaikilla elämän aloilla.

Onkohan asia kuitenkaan näin? Onko tämä aikakausi sittenkään mikään erikoinen kehityksen huippukausi ja päätepiste, kuten joukkotiedotusvälineet jatkuvasti toittavat?

Eiköhän ole niin, että huomattavat keksinnöt on tehty aikaisemmin ja nykypäivän teknillinen kehitys on luonut mahdollisuudet niiden toteuttamiseen käytännössä. Voitaaneenkin sanoa, että kehityksen käyrä on ollut nykypäivinä nousussa ylöspäin ja varsin nopeassa tempossa, mutta kyllä historian lehdeltä löytyy käänteentekeviäkin kehitysaskeleita. — Sodankäyntivälineiden alalla on luotu joukkotuhovälineitä, mutta kyllä niitä on luotu jo aikaisemminkin ja myös luovuttu niiden käytöstä kuten on kaasun laita.

Samalla tavalla kuin tietojä pesukonetta ei riitä joka torppaan, vaan edelleen käytetään kynää ja paperia sekä pestään nyrkkipyykkiä, on laita myös ydinaseiden käytön suhteen.

Kaikessa kehityksessä ja elämässä tulisi muistaa se historiallinen ja myös tieteellinen lainalaisuus, että tuo oikutteleva kehityksen käyrä sekä nousee että myös laskee ja että luonnossa tasapaino säilyy kaikesta huolimatta. Ilmeisesti näin on ihmisen ja sotien kehityksen laita. Ihminen ei ole tullut sen paremmaksi, sotia käydään ja tullaan käymään edelleenkin milloin missäkin ja ennalta-arvaamattomassa muodossa.

Meillä on nykypäivänä hyviä esimerkkejä myös siitä, että pienetkin kansat voivat klassillisin asein puolustautua menestyksellisesti ylivoimaa vastaan. Tietenkin on otettava huomioon kehityksen suomat mahdollisuudet, taloudellinen pohja sekä erittäin tärkeä henkinen puoli. Palautettakoon tällöin mieliin tapahtumat 30 vuotta sitten, jolloin olimme alivoimaisia, mutta siitä huolimatta pystyimme materiaalsen kehityksen puutteet korvaamaan taitavalla neuvokkuudella ja henkisellä kestävyvöllä.

AT

Everstiluutnantti Unto HUUHTANEN

Totaalinen sota — fyysinen kunto

Totaalinen sota on tuttu käsite meille kaikille. Rajuimmassa muodossaan ulottuvat sodan vaikutukset koko valtakunnan alueelle ja jokaiseen ihmiseen. Teknillinen kehitys on aikaansaanut välineitä ja laitteita, joiden tuho vaikutus on valtava, mutta ihmisen merkitys on samanaikaisesti myös lisääntynyt. Hänen on hallittava monimutkaisia koneita ja ennenkaikkea on hänen kestävä ne valtavat henkiset rasitukset, mitkä totaalinen sota tuo tullessaan. Kansakunnan henkisten ja fyysisten voimavarojen pitää olla korkeata luokkaa, jos aiotaan selvitä totaalisen sodan koettelemuksista.

Toisen maailmansodan aikaisen kansanarmeijamme loistavat suoritukset olivat mahdollisia suuressa määrin juuri siksi, että kansamme fyysinen ja henkinen kunto olivat kovan ruumiillisen työn, terveiden elämäntapojen, silloisen elinkeinorakenteemme sekä urheilumme ansiosta korkeata luokkaa.

Hyvin koulutettu sotilas, joka omasi hyvän hengen lujan maanpuolustustahdon) ja kesti ankarat viikkokausien fyysiset rasitukset, oli taitavien johtajien käsissä voittamaton.

Jos taasen fyysinen kunto petti, petti usein myös henki ja tahto, korkea koulutustaso ei autanut tässä tilanteessa paljoakaan.

Puolustuslaitos on aina ollut Suomen miesten tärkeä kuntokoulu, tärkeämpi kuin usein tulemme ajatelleeksikaan.

Liikuntakasvatus oli puolustusvoimissa heti alusta alkaen tunnettu ja tunnustettu. Nurmet, Järviset, Nikkaset ja monet monet muut tunnetut urheilijat ovat varusmiespalvelunsa aikana pystyneet loistaviin urheilusuorituksiin. Yleisen asevelvollisuuden tultua voimaan aloitettiin välittö-

mästi myös voimistelun ja urheilun sotilaskoulutukseen sopivien muotojen selvitteiy. Suomen miesten kuntokoulu oli pantu käyntiin.

Merkillepantavaa oli jo tuolloin, että Kadettikoulun liikuntakasvatus jäi vähäisen tuntimäärän ja huonojen tilojen takia vaille sille kuuluvaa merkitystä. Joukoissa olivat ulkonaiset mahdollisuudet myös heikohkot.

Kaikesta huolimatta voidaan todeta, että nimenomaan vapaa-aikoina tapahtunut harjoittelu lisäsi urheilijoiden määrää, löytyi uusia tekijöitä ja urheiluharrastus levisi puolustusvoimien vaikutuksesta syrjäseuduillekin. Heti alusta alkaen oli selvästi todettavissa urheilun voiman riippuvuus puolustusvoimain ylimmän johdon asennoitumisesta asiaan.

Määrärahojen niukkuus on aina ollut puolustusvoimien urheilutoiminnan kehityksen jarru. Tilanne ei tänäkään päivänä ole hyvä, vaikka asiantilan korjaamiseen olisi mahdollisuuksia esimerkiksi veikkausvarojen avulla.

En malta olla puuttumatta vielä erääseen seikkaan. Täytyy nostaa hattu korkealle niille upseereille ja aliupseereille, jotka ennen Talvisotaa kouluttivat varusmiehiämme ja loivat heihin sen kunnan, jota v. 1939—44 tarvittiin. Kuntokoulutuksen perusteet olivat monelle kouluttajalle tuntemattomia, opetusta ei annettu riittävästi, mutta myönteinen asennoituminen, synnynnäiset lahjat sekä kussakin joukossa onneksi löytyneet vetäjät saivat paljon aikaan.

Tiedämme varsin hyvin mikä vaikutus nykyisellä elintasolla ja tämän päivän elämänmuodoilla sekä koululaitoksella on Suomen nuorisoon. Palvelukseen tulevien varusmiesten fyysinen kunto on alhainen ja kunnan heikkoudesta joh-

tunevat osittain ne monenlaatuiset sairausilmiöt, joita päivittäin saamme selvitellä.

Kun lisäksi muistamme lyhyen palvelusaikamme, jota vielä miehistön osalta on lyhennetty kuukaudella sekä runsaat koulutusaiheet, onkin kouluttajalla edessään vyyhti, minkä aukaiseminen ei ole niinkään helppoa. Hitaasti kiiruhtaen on edettävä sekä yleissotilaallisen että kuntokoulutuksen rintamilla. Ensinnäkin on luotava pohja miltä ponnistetaan. Tämä kaikki vaatii kouluttajalta mielenmalttia, harkintaa ja asiantuntemustakin.

Helposti tulee liikuntakoulutuksen osalta mieleen ajatus: Onko mitään hyötyä pyrkiä kohottamaan 7—8 kuukauden palvelusaikana varusmiesten kunto mahdollisimman hyväksi kuin se kuitenkin siviilissä muutamassa viikossa romutuu?

Mielestäni tämän kysymyksen tiimoilta löydämmekin puolustusvoimain liikuntakoulutuksen ydinajatuksen.

Päämääränä on

- säännöllisen kasarmielämän,
- jokapäiväisen sotilaskoulutuksen mikä josinäsä on oikein läpivietyä mitä parhaita kuntokoulutusta) ja
- liikuntakoulutuksen avulla luoda sellainen kuntopohja jokaiseen mieheen, että varusmieskoulutuksen viimeisillä viikoilla voidaan suorittaa pataljoonan komentajan tai komppanianpäällikön johdolla suunnistamisen, hiihdon, uinnin ja marssin kuntokokeet ja antaa varusmiehille tuntuma niistä olosuhteista, joista hänen on pystyttävä vaikeissa olosuhteissa suoriutumaan ja joita ponnistuksia muistaen hän tarpeen tul-

KAIKKEA TALOUTEENNE

eduksenne

-kaupasta

ASEMA- RAVINTOLA

• JOENSUU

SUOSITELLAAN

len selviää taistelukentälläkin. Tätä taustaa vasten on tarpeen kohottaa nuorisomme kunto korkealle myös varusmiesaikana.

Koulutuksen lopputulos on suuresti riippuvainen upseereista, aliupseereista ja joukon komentajasta. Ei tarvitse itse aina olla aktiiviurheilija, on vain asennoiduttava asiaan myönteisesti, tuettava alaisia ja innostettava heitä yhä korkeampiin saavutuksiin. Tässä suhteessa ovatkin asiat tällä kertaa hyvin. Johtajan fyysisen kunnan on oltava joka hetki niin hyvä, ettei hän ole jarruna johtamalleen joukolle.

LOPPUPÄÄTELMÄ

Totaalisen sodan aikana eivät asioita ratkaise yksin sotilaat, vaan koko kansa. Jo varautumisvaiheessa rauhan aikana tarvitaan jokainen suomalainen työhön mukaan.

Puolustusvoimat pyrkivät kasvattamaan ja kouluttamaan terveitä, kestäviä isänmaataan rakastavia nuorukaisia.

Urheilun historia kertoo, että kun persialaiset hallitsijat ja ylimystö aikoinaan alkoivat veltostua, unohtuivat myöskin urheiluharjoitukset. Seurauksena oli Persian suurvallan häviäminen historian näyttämöltä.

Meidänkin olisi muistettava tämä. Koko kansan fyysiseen mutta myös henkiseen kasvattamiseen olisi kiinnitettävä huomio. Jokaisen meistä olisi huolehdittava kunnostamme.

21,109 km Kontiorantaan

Australian manner, joka on toisella puolen maapalloa ja on paljon puhuttu paikka nyky-maailmassa, on hyvin kaukainen maa, jossa asustavat maailman primitiivisimmät ihmiset (aborigenies). Sieltä löytyy kymmeniä sellaisia eläimiä, joita ei tavata muualla kuin Australiassa. Geologit ovat todenneet mantereen maailman vanhimmaksi, minkä voi havaita eläin- ja kasvikunnassa, sekä maanpinnan muodossa ja laadussa.

Australiassa asuu n. 12 000 000 asukasta. Se on myös minun kotini, jossa olen asunut n. 10¹/₂ vuotta. Vanhempani muuttivat siirtolaisina vuonna 1959 ja tällöin anoivat noin pari vuotta myöhemmin Australian valtiolta maata, jota saivatkin. Tälle maalle he perustivat omenafarmin.

Farmi sijaitsee n. 100 km (60 mailia) Sydneyn kaupungista luoteeseen sinisillä vuorilla (Blue Mountains). Bilpin kylän asukkaista suurin osa hankkii toimeentulonsa kasvattamalla omenia ja persikoita. Täällä asuin ja kävin koulua noin 5 vuotta. Kun sain suoritetuksi keskikoulun, pyrin taidekouluun mainospiirtäjäkurssille. Minut hyväksyttiin ja vietin kolme vuotta tässä Syd-

neyssä sijaitsevassa taidekoulussa (The Art School of Australia).

Tämän päätyttyä alkoi kova kilpailu työpaikoista. En kuitenkaan onnistunut saamaan paikkaa, joten siirryin muutaman kuukauden päästä kokonaan toiseen osavaltioon Uudesta Etelä-Walesista.

Nyt oli edessä uusi kaupunki Adelaide, joka sijaitsee Etelä-Australiassa. Täällä minua onnisti työpaikan suhteen hyvin.

Olin noin kymmenen kuukautta Adelaidessa, mutta koska olin tottunut suuren kaupungin melskeeseen ja hulinaan Sydney kiinnosti minua yhä, ja niinpä päätinkin muuttaa takaisin. Muutamia viikkoja ennen Sydneyhin saapumista oli veljeni palannut Suomesta ja muutin asumaan hänen kanssaan. Hän kertoi Suomen kuuluisia, jotka luonnollisesti olivat täysin uutta minulle, koska olinhan ollut Suomessa 10¹/₂ vuotta sitten. Tulin sitten siihen vaiheeseen jolloin minun piti astua Australian puolustusvoimien palvelukseen (Australian National Service). Kuitenkin tunsin haluavani lähteä synnyinmaahani Suomeen ja suorittaa siellä asepalvelu Suomen puo-

Oppilas Majoinen kotiseutua

lustusvoimissa. Australiassa palvelusaika kestää 2 vuotta, joista toinen vuosi palvelaan Vietnamin amerikkalaisten kanssa. Minulla oli siis valittavana joko Suomi tai Australia. Päätin lähteä Suomeen.

Lokakuun 16. päivänä lähdin laivalla Sydneystä. Olin valinnut tämän laivan, koska se kulki sellaisten paikkojen kautta jotka tahdoin nähdä. Laivan pääte piste oli Englannissa South Hamptonissa. Täytyy myöntää, että lähtö kotoa oli vaikeaa, koska se jäisi niin kauaksi maapallon toiselle puolelle. Päässäni vilisi ajatuksia Suomesta, minkähänlainen se olisi niin pitkän poissaolon jälkeen.

Ensimmäinen satama, jossa laiva pysähtyi oli Papeate, Tahitin pääkaupunki. Täällä oli kaikki niin ihmeellistä ja uutta joten ei ollut ihme, että Suomi unohtui mielestä. Vietin puolitoista vuorokautta Tahitilaisten asukkaiden seurassa. Eräällä kylässä (Tahiti Village) käytyäni, päätin, että tulen sinne vielä toistekin. Laivan lähdettyä Tahitilta kesti merimatka 10 vuorokautta Panamalle (Panama City). Reitti suuntautui Caribbean merelle kohti Curacaon saarta. Täältä matka jatkui Floridaan Miami Beachille. Seuraava satama olikin jo Puerto Rico. Yleensäkin koko Caribbean meren alueella oli hyvin hauskaa kaikkine juhlineen ja tilaisuuksineen.

Laiva lipui yli Atlantin valtameren kohti Lisabonia, (Lisboa) Portugalin pääkaupunkia. Siellä vietettiin 2 vuorokautta, jonka jälkeen matka jatkui pääte pisteeseen Englantiin Southamp-

toniin). Täällä olikin jo aika viileää lämpimien seutujen jälkeen.

Southamptonissa nousin junaan jolla matkustin Lontooseen. Seuraavana päivänä matkustin junalla (Scandinavian Express) Tukholmaan, josta onkin jo lyhyt matka Suomeen. Jälleen nousin laivaan, jolla tulinkin Helsinkiin. Koko matka kesti 6 viikkoa ja tuli maksamaan n. 3 000 mk.

Oltuani Suomessa noin viikon verran olin melkein päpettynyt, koska se ei tuntunutkaan siltä kuin olin kuvitellut sen olevan. Poliittisesti se ei ollut sellainen kuin olin luullut siis ei niin vapaantuntuinen kuin Australiassa. Suomen kielen taitoni oli pahasti ruostunut. Aluksi tunsin itseni aivan vieraaksi vaikka olenkin suomalainen.

Nyt olen ollut täällä Suomessa n. 8 kk. Nämä ensihavainnot, jotka koin tullessani Suomeen ovat vieläkin samat. Mutta yhteiskunnassa olen aika aktiivinen. Kuitenkin täytyy myöntää, että koti-ikävä on tai onko se koti-ikävä, en osaa sanoa.

Mieleni tekee kuitenkin takaisin auringon alle ja koralliriutan kultaisille hiekkarannoille missä on ainainen kesä.

opp. Kaarlo J. Majoinen

Enon Kirja-, Paperi- ja Kemikalio

Kallimo 76 369 — Uimaharju 77 236

Nuoren ajatuksia — *henkisestä maanpuolustuksesta*

Käsite henkinen maanpuolustus aiheuttaa ristiriitaisia ajatuksia tavalliselle MATTIMEIKÄLÄISELLE. Ajatellaan, miten voi maata puolustaa henkisesti, ts sanallisesti. Näin ajateltaessa haksahdetaan. Henkinen maanpuolustus ei ole mikään itsenäinen puolustuksen haara, vaan se liittyy kiinteästi aseelliseen maanpuolustukseen.

Päämääränä henkisessä maanpuolustuksessa on puolustustahdon ylläpitäminen ja vahvistaminen. Koska puolustustahtoa ei voida hetkessä loihkia, tarvitaan perustuksen luomista jo rauhan aikana.

Henkinen maanpuolustus pitäisi saada läheiseksi jokaiselle, koska sillä on merkitys vasta silloin, kun jokainen kansalainen käsittää sen kansalaisvelvollisuudeksi.

Presidentti Kekkonen on luonnehtinut puolueettomuuspolitiikan kulmakiveksi seuraavat tukipilarit:

- 1) ulkovaltojen antama tunnustus maalle*
- 2) ulkovaltojen luottamus puolueettomuuspolitiikkaa kohtaan*
- 3) oma kansa on puolueettomuuspolitiikan takana*
- 4) maa on valmis ja kykenevä torjumaan puolueettomuuteen kohdistuva loukkaukset.*

Yleisesti luullaan, että henkinen maanpuolustus on ristiriidassa rauhan ja puolueettomuuspyrkimysten kanssa, mutta näin ei ole asia: henkinen maanpuolustus luo sen ilmapäirin rauhan tahtoon, jonka pohjalta kansa on valmis torjumaan rauhaansa häiritsevät loukkaukset.

Jokainen itsenäistynyt kansa haluaa pysyä riippumattomana kansana. Tämä ei onnistu ellei kansa ole valveutunut myös henkisesti puolustamaan maatansa.

Opp. Suvanna

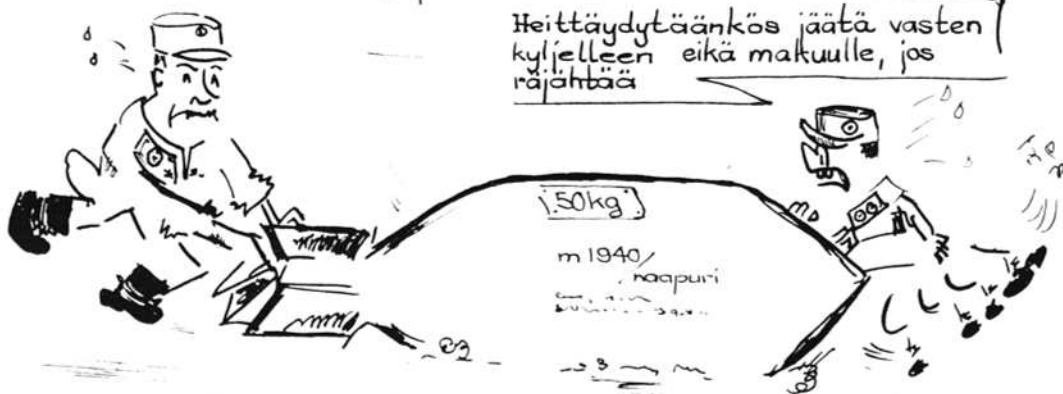
Tapahtui Kar JP:ssa

ARVAA MITÄ JA KEITÄ KO. HENKILÖT OVAAT?

Elä taas 30 vuotta
talvisodaa päättymä-
sestä

JA VIELÄPÄ PERJANTAI

Heittäydytäänkö jätää vasten
kyljelleen eikä makuulle, jos
räjähtää

Entäs me?!?

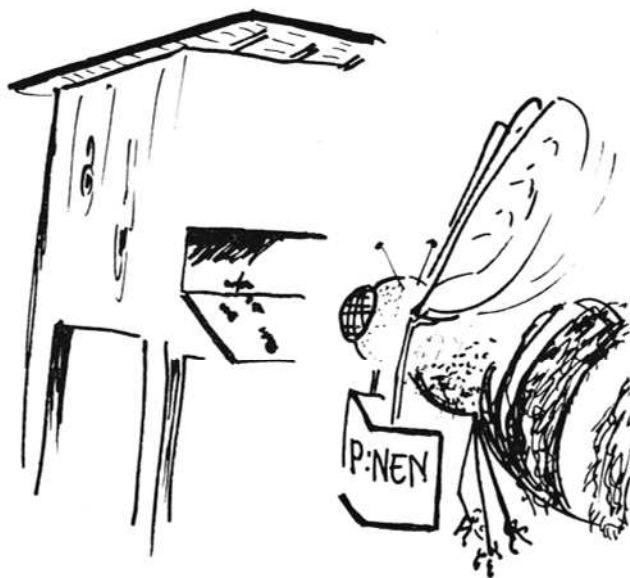
RAJA-JOOSEPISTA
ETELÄÄN — SINNE JONNEKIN
OLIPA KAKS KALAMIESTÄ

JOILTA SIIMA KATKES'
MUTT' AUTTOI POTKU KAUHEA
JA KALAONNI RATKES'
— TULOSENA LOHI PULLEA.

Tapahtui KarFP:ssa

ARUAA MITÄ
JA KEITÄ
KO. HENKILÖT
OUAT

?

MAINOS ®

Parempi varpaan
alla rannalla
kuin varvasta
lämmittämässä.

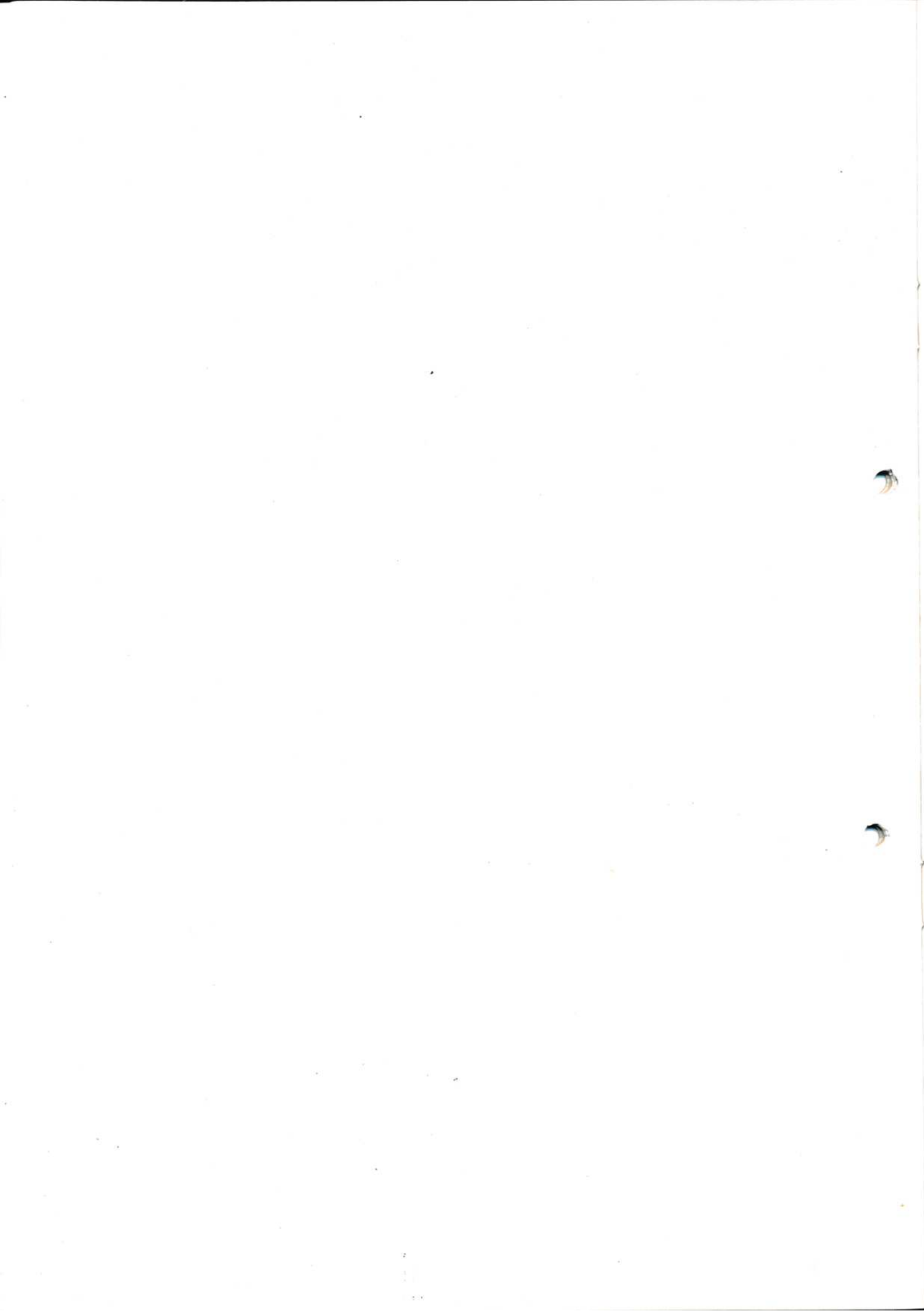

KORPISOTURI

**RAUK/KarJP
KURSSI 70**

TOIMITUS

Lehtemme tarkoitus on jättää jokaiselle oppilaalle pieni muisto kavereistaan, joiden kanssa hän suoritti kurssin. Pieni muisto sen tähden, että ne suurimmat ovat jokaisella meillä muistissa. Kronikat, jotka on kirjoitettu jokaisesta, ovat kuin tyyppimerkkinsä, josta me opimme hänet tuntemaan. Ne ovat kirjoitettu leikkimielellä ja toivomme, että ne samalla mielellä otetaan myös vastaan.

Toivomme ja uskomme, että viihdytte ainakin hetkisen julkaisumme parissa ja että tämä Korpisoturi edesauttaa kurssilaisten välisten kontaktien säilymistä ja estää jokaista osaltaan unohtamasta kurssitovereitaan.

Joten hyvät Herrat KORPISOTURI olkaa hyvä!

Lehtitoimikunnan puheenjohtaja

Kaarlo Majoinen
opp. Kaarlo Majoinen

HYVÄT OPPILASTOVERIT

Kurssi -70 oli ensimmäinen kurssi, jonka oppilaskunta ei syntynyt mahtikäskyllä, vaan haki muotoaan monta pitkää viikkoa. Tässä oli se hyväkin puoli, että oppilaat vaaleihin käytäessä tunsivat toisensa.

Oppilaskuntahan huolehtii vapaa-ajan vietosta. No, sitä vapaa-aikaa ei liiemmästi ole jäänyt, ja kun lomatkkin ovat pyörineet, on aikapula haitannut toimintaa.

Hyvä mieli on ainakin jäänyt suoritetusta vapaaehtoisista sotainvaliditeistä, jotka toivat myös vaihtelua kenttäharmaaseen (ruskeaan) arkeen. Ilmakivääriammunta saatiin suoritetuksi, samoin puolikurssi- ja kurssijuhla. Tämä lehti on samoin osa kurssin toimintaa.

Toiminnan vaatimattomuus johtuu paitsi ajan niukkuudesta, myös siitä väsymyksestä, joka niin herkästi ajoi viettämään vapaa-ajan vaaka-asennossa.

Kurssin henki muotoutui lopullisesti parilla maisemapyöräilyllä Kolille. Vaikka oppilaan (lat. NYHRIS NYHRIS) päivä ja varsinkin ilta kuluu kakkennäköisessä nyhräämisessä, ei ole vaivuttu epätoivoon, vaan aina on joku laukaissut, "kyllä potuttas, jos ei kiinnostas".

Kurssin nyt päättyessä kiitän kaikkia kouluttajia ja oppilastovereitani. Hauskaa on ollut, vaikka se ei päältä siltä olisi aina näyttänytkään.

Hyvän jatkon toivotuksin

opp. Petteri Hämäläinen

Ryhmänjohtajat

Viisitoista viikkoa aherrusta on takana päin opetusohjelman tavoitteen mukaisesti. Teistä on koulutettu taistelun johtajia, jossa tehtävässä teillä on vastuu ryhmänne suoritettavaksi tulevista tehtävistä.

Te olette miesten lähimpinä suoranaisin esimiehinä avainasemassa. Ryhmänjohtajan asenne tehtävien suoritukseen heijastuu ryhmän suorituksissa. Itse esimiehiään arvosteleva johtaja luo tietämättään itselleen häntä arvostelevan joukon, jonka suorituskyky taistelun kriisivaiheissa saattaa pettää. Johtajan on kasvatettava joukostaan esimiehiinsä sokeasti luottava joukko. Johtajalla on vastuu, hänen arvostelukykyensä on voitava aina luottaa. Toisaalta ryhmänjohtajan käskemisen tulee olla niin harkittua, että se johtaa luottamuksen syntymiseen luonnollisella tavalla.

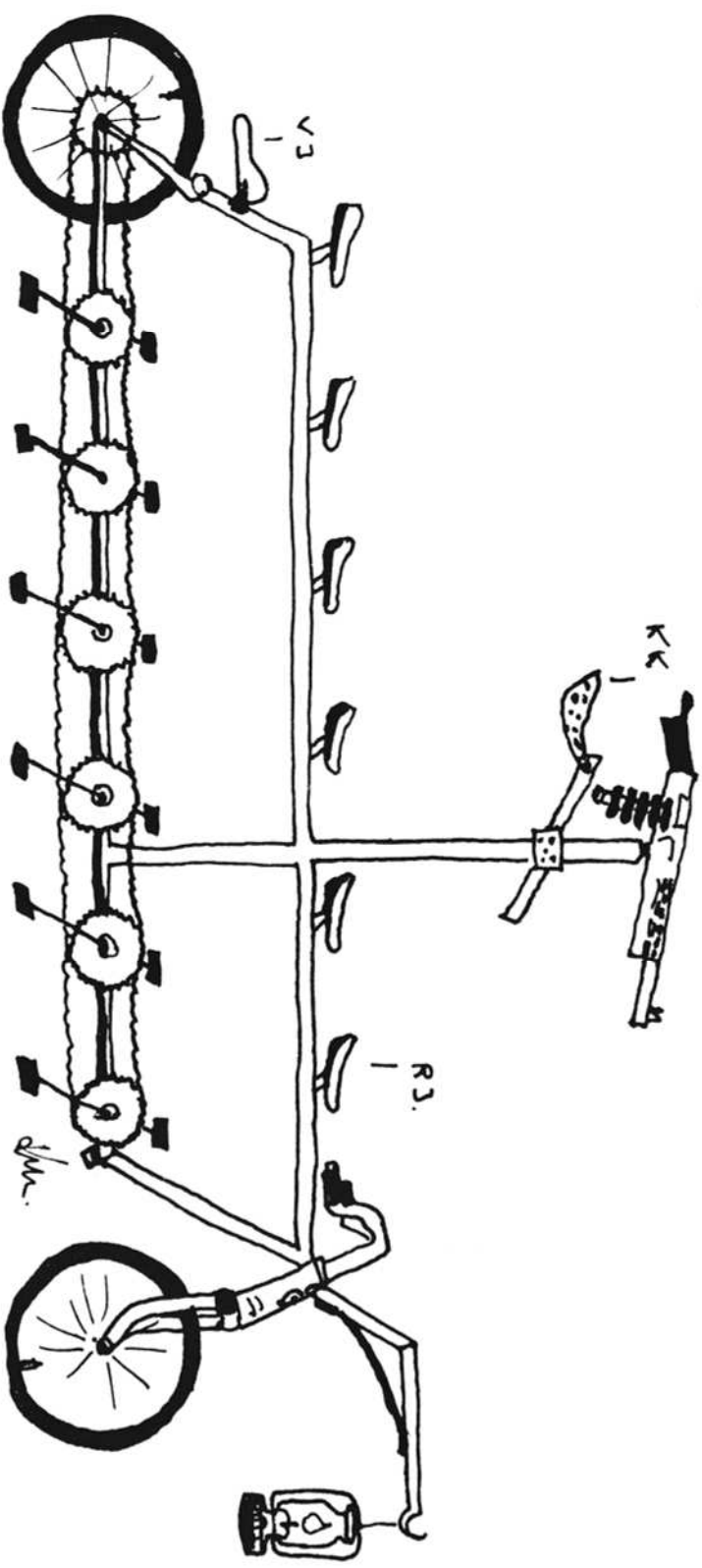
Välittömästi nyt kurssin päätyttyä teidät asetetaan ikäistenne johtajaksi. Tämän tehtävän suorituksessa tarvitaan taitoa ja harkintaa.

Onnittelen Teitä kurssin suorituksesta ja toivotan onnea ryhmänjohtajille tehtävissään sekä RUK:uun opintojaan jatkaville reipasta oppilasmieltä ja intoa.

RAuK:n johtaja
Majuri

A Laine

YLEISTÄ:

- osat: -2kpl pyöriä
 -8 " satuloita
 -1 " ohjaustanko
 -12" polkimia
 -6 " eturatasta
 -1 " takaratas
 -1 " ketju
 -1 " lyhty
 - kantaa 1+7

EDUT:

- kk miehen ei tarvitse polkea
- halpa ei käytä ulkolaisia polttoaineita
- kukaan ei "sippaa" ryhmästä
- ilmasuojaan meno käy ryhmänjohtajan käskystä kaikilla saman aiksisesti (sanalla sanoen käden käänteessä)

HAITAT:

- ei ole

Laitte on kokeilukäytössä valmistajalla Kiteen keuhinteollisuuden konepajalla 870 askelparia Närssäkkälän tien kilometripylväältä 87₁ itään (kolmas kuusi vasemmalla)

Jo nyt ovat suurvallat osoittaneet kiinnostusta asiaan. Närssäkkälän tie parvelee CD autoja ja soillasiamiehet ympäri maailman ovat tulleet Kiteelle, kuulema sorrastamaan, ravustamaan tai puolukanpoi mintaan. Asian vielä ollessa näin puoli salainen, emme voi julkaista tarkempia arvoja (nopeus näkkileivänkulutus/100km), emmekä valokuvaa, mutta piirros on.

HYÖKKÄYSTAISTELUN STRATEGIA

Hyökkäystaistelussa strategia rakentuu tulen ja liikkeen hyväksikäytölle.

Mitä tämä merkitsee? Vain muutamia lyhyitä viitteitä.

Tuli merkitsee tietenkin ampumista. Taistelussa on strategisesti erittäin viisasta ampua, koska jos luoti osuu viholliseen, niin tämä joko kaatuu, haavoittuu tai lähtee pakoan, ja tämänhän voidaan sanoa olevan taistelun päämäärä, eli niinkuin sananlaskussa sanotaan, pata kattilaa soimaa, vieras mies tuli taloon.

Miten sitten on ammuttava? Sanoisin tärkeintä olevan ampua niin, että osuu maaliinsa, sillä jos ei osu, niin olisi yhtähyvin voinut jättää ampumatta, minkä kai lapsikin ymmärtää. Tätä ajatusta kuvastaa myös vanha suomalainen sananlasku: "Mä oksalla ylimmällä, se katajaan kupsahjaa".

Ampuma-asennossa on huomattava se, että tarjoaa viholliselle mahdollisimman pienen maalin, sillä jos joutuu vihollisen näkökenttään, niin siihen voi kuolla. Shakespearen kuolemattomin sanoin "turbiin or not turbiin."

Tulen lisäksi strategiaan kuuluu liike. Miten on liikuttava? Sanoisin nopeasti, allegro, sillä silloin on noutajan vaikeampi pysytellä perässä. NO, leikki leikkinä, heh, heh. Muuten, on jälleen kerran ihmeteltävä, miten vanha kansa hyvin tajusi tämän ajatuksen: sen suoranainen vastinehan on sananlasku: "Ei oppi ojahan kaada, musta kylki kummallakin."

Miten tulta ja liikettä voidaan nyt yhdessä käyttää hyväksi?

Varoitan tässä yhteydessä siitä ajatuksesta, että tuli ja liike yhdessä merkitsevät ampumista liikuttaessa, sillä onhan selvää, että jos ammutaan esim. juostaessa, niin ohihan se menee, heh, heh. Pikemminkin olisi toimittava niin, että ensin ammutaan ja sitten liikutaan tai kääntäen tai oikeastaan yhtähyvin päinvastoin. Tässä on tosin se vaara, että joutuu tulituksen kohteeksi ampuessaan mutta koska sama vaara on olemassa myös liikuttaessa, niin tämä seikka ei todista mitään. Eräänlaisena nyrkkisääntönä on hyvä muistaa vanha suomalainen sananlasku: "Sanat eivät riitä kertomaan, eikä eksyvä tietä kysy."

Ensi kerralla viivytystaistelun strategia.

opp. S Aaltonen

Pitkä on matka
ja kivinen tie

Majuri Laine A -Koulun Johtaja

Yliluutnantti Lehtinen -Koulun varajohtaja
-Kiv-linjan Johtaja

Sotilasmestari Kankainen V -Koulun Vääpeli

Luutnantti Jokinen L -Krh-linjan Johtaja

Luutnantti Koskela J -Kiv-linjan Johtaja

Luutnantti Hahtela M -Pst-linjan Johtaja

Ylikersantti Boehm M -Viesti-linjan kouluttaja

Kersantti Mölsä K -Kiv-linjan kouluttaja

Kersantti Sairanen E -Krh-linjan kouluttaja

APUKOULUTTAJAT

- Alik. Raatikainen: Toimiston babyface, joskus vihainen, aina lomilla.
- " Markkanen: Aina vakava, kantoi huolta hiljaisuudesta.
- " Flink: Fiksu mies, vaikka särmä. Tunsi Joen kaupungin yöelämän.
- " Rantala: Katseli sujuvasti tst:tä, sotilasläänin kävynpotkija
- " Mäkinen: Kesy kundi stadista.

ILTALOMARYHMÄN KOKOONPANO

- 1/ juttumies
- 2/ juttumies
- 1/ wc:hen meniä
- 1/ wc:ssä olija
- 1/ wc:stä tulija
- 1/ tilaaja toimii ryhmänjohtajana
- 1/ maksaja

"ALFRED"

KIV-LINJA

Sarrrrrrja

SUOMUSSALMI

Myller E: 20 kirvesmies Rääkkylä -Ainainen uinuja, älkää vain laittako sairasta miestä aluepalvelijaksi. Totesimme , että unissakävelijäkin voi herätä kun punnka levis 3 kertaa samana iltana.

Härkönen E: 19 metsätyömies Ilomantsi -Ilomantsin casanova tunsi "riutan" ja tytöt, keskittyi asioihin, olipa kysymyksessä joko johtajan-paikka , naiset tai hyvät unenlahjat.

Juutila K: 20 metsätyömies Outokumpu -Onnellinen ukkomies, miellyttävä tyyppi. Ei valittanut vaikka kessut&rahat aina loppuikin.

Polvinen P: 20 parturi-kampaaja Paltamo -Pataljoonan parturi. Jos päivärahat kävi vähiin, järjesti tukkatarkastuksia 1 mk/nuppi. Rauhallinen tyyppi, joka toimi sovittelijana tuvan kroonisissa riidoissa.

Pentikäinen P: 20 puuseppä Juankoski -Yksilöllinen tyyppi, joka oli aina eri mieltä asioista. Suunnisti yksin ja siksipäei löytänytkään koskaan kaikkia rasteja.

Hoskonen K: 18 metsätyömies Ilomantsi -Innokas aluepalvelija, joka käänsi käyrävarsipiippuaan toiseen suupieleen ja noitui:"Voi risto kenonen". Oikea "juurikorven antti".

Paananen Y: 22 opiskelija Helsinki -Ja kirjeestäsi luin, että toinen sut vei. Sai joka päivä kirjeitä. Mies , jota vanhemmat rouvat toivoivat vävykseen. Opittuamme kuitenkin hänet tuntemaan, sanoimme yksimielisesti, ettei ole koiraa karvoihin katsominen. Ihastuttuaan rättivarastoon, kävi päivittäin vaihtamassa särmähousut.

Huovinen M: 20 maanviljelijä Kuhmo -Koulun ujoin ja hiljaisin mies, jonka käskyt menivät sulkeisissa mieheltä miehelle. Säästi ääntään siviiliin sekä toimi tuvan lainapankkina.

Majoinen K: 20 mainoskraafikko Australiasta (Sydney) -Kenguru, joka loikkasi viikonloppuisin Helsinkiin ihastuttuaan köyhän Suomen kesä-leskiin. Ei siis viihtynyt ollenkaan aviottomien naisten seurassa. Materiaalisen katsantokannan esitaistelija henkeen ja vereen.

Mustonen R: 23 rakennusinsinööri Outokumpu -Pankaa jakkarat ojennukseen Ville tarkastaa kuitenkin tuvat. Saappaat kiiltäen juoksi kuitenkin sillääikaa vartioon, kun toiset kaivoivat poteroa. (Etevä lintsari).

ILOMANTSI

Honkanen M. E: 22 ylioppilas Lieksa -Hiljaisuus tuvassa, että tuvan isännän jalkarädit saavat kuivua.

Pohtinen Y. T: 20 merkanntti Joensuu -Taas jännä futismatsi TV:ssä. Urheilijanuorukainen.

Kurki-Suonio K: 19 ylioppilas Klaukkala -Lurkki, Stadens sippare, pysyi kuitenkin aina mukana. "Mä oon VUP:ssä".

Nevalainen M. S: 19 opiskelija Nurmes -Korppi herran armosta.

Partanen E: 20 metsuri Rautavaara -Tuli RAuk:hon löhömään. Viihtyi parhaiten siivouspalvelun aikana siviilikassivarastossa.

Maksimainen U. M: 20 metsuri Ilomantsi -Kurssi läpi vaikka kepillä avittaen.

Parviainen T. E: 17 opiskelija Tuupovaara -Tuvan kuopus, niin nuori ja niin viaton.

Mikkonen K: 23 ylioppilas Ämmänsaari -Sanotaan ohjesäännöksi, niin sanotaan ohjesäännössä.

Soikkeli U: 20 myyjä Liperi -2 tj ja eukon luokse, jos vain prätkä pelaa.

Tuovinen E. A: 19 rakennus-automaalari Rautavaara - Pienin tuvassa, mutta iloinen vielä 200 kilsan jälkeen.

Kah-ville

KUHMO

Itkonen Esa M. 26 fil. kand. Helsinki -Kulttuurilähettiläs Helsinkistä.
Peto tst:ssä, mato sisäpalveluksessa.

Varhee Ilpo E. 23 opiskelija Helsinki -Ryhmä/Hee suoraan Sibelius -
Akatemiasta . Maan hiljaisesta äitynyt ryhmän kärkeksi ärisijäksi.

Tolvanen Martti A. 21 merkonomi Lieksa -Suunnistaja, joka oveluudessaan
ei suostunut astumaan

Sorsa Raimo A. 20 opiskelija Kitee -Soita meille sorsa taikka.....
Sorsan suvaitsevaisen hymyn alle kätkeytyi sinnikäs puoliturssin korppi.

Eloranta Helge J. 20 metsäharjoittelija Lieksa -Hiostaja-Helge, perin-
teellisten arvojen puolustaja, ripeä, rehti ja ryhdikäs. Ei luovuttanut kone-
kivääriään toisille rankimmillakaan marsseilla.

Huohvanainen Ilkka J. 17 konemies Ilomantsi -Karjahteleva maallikko-
saarnaaja Ilomantsista. Kovan kurin vaatija, jonka tuli kurssin puoli-
välissä alkoi lepattaa . 20 potenssia, silti hyvä isä pojalleen.

Hakkarainen Kyösti S. 21 opiskelija Tohmajärvi -TJ-Kalle 100 sivun
muistiinpanot taistelijanoppaasta, hiljaisuuden jälkeen tavatt aivissa luokka 2:sta.

Sykkö Otto E. 19 maanviljelijä Kiihtelysvaara -Nupihik, tuvan armoton
päivänsäde, ns. "kevyen tst-koulutusvarustuksen "keksijä.

Sainio Jukka A. 22 opiskelija Helsinki -Särmä vintiöpoika stadista, joka
ryhmänjohtajakaudellaan yltyi nimittelemään itseään sudenhampaaksi.

Räty Esa J. 20 kirvesmies Lieksa -Kuuluisa "Rädyn pakki". Aseiden
mainio "kämpistelijä", jokahetki lukuheikki. (ei ohjesääntöjen)

PELKOSENNIEMI

Kumpulainen K. I: 20 metsätyömies Keitele -Löytyi varmimmin piippua polttamasta valmistautumisen aikana.

Keinonen V-J. A: 18 opiskelija Kontioniemi -Pataljoonan hälypuntari. Tarkkaili kaikki hälytykset sairaalasta käsin.

Koponen S. I: 21 opiskelija Helsinki -Nautti erityisesti P-Karjalan kauniista luonnosta. Stadin hippare.

Jauhiainen M. J: 20 puutarhuri Lapinlahti -Pataljoonan paras pummi. "On se oltava".

Matilainen V. J: 20 maanviljelijä Nilsiä -Koulun pankkiiri. Nukkui taistelijan-opas tyynyn alla.

Lamberg M. K: 20 liikeapulainen Polvijärvi -Aamuvirkku punkan käpistelijä.

Koskela O. P. K: 20 kartanpiirtäjä Lapinlahti -Kova poika kantamaan konekivääriä.

Laakko K. U. M: 20 liikeapulainen Kajaani -Kp:n mies, joka ei oppinut tahtimarssia.

Kesti E. J: 20 koneasentaja Kiuruvesi -Kollaa Kesti ja käytävä kiiltää.

Aikaa ois tehdä vaikka uusia lapsia

PETSAMO

Hämäläinen M. T: 19 myyjä Uimaharju -Miks te taas menette, mulla on vielä sätkät käärimättä.

Hiisijärvi O. V: 23 myyjä Kuopio -Hevosmies Kuopiosta ratsastaa nykyään Impillä.

Hirvonen A. T: 19 opiskelija Tuusniemi -Tuvan kuopus, lentopetikonstruktööri, jonka ääni kaikui etenkin iltalomailtoina.

Eeonen V. J: 20 rakennusmies Varkaus -Erno tuvan päivänsäde, varmisti aina punkkansa ennen nukkumaanmenoa. Onko paikat kunnossa.

Havukainen S. A: 20 opiskelija Kitee -Näytti leijonan kyntensä kurssin lopussa, Kiteeläinen...

Hertell H. E: 23 opiskelija Helsinki -Lomat pyörii mutta mies ei pyöri mukana. Suoritti siivouspalvelua ullakolla.

Häkkinen J. K: 20 viilaaja-koneistaja Nurmes -Hikiän koski kuohuu ja kk on kevyt kantaa. Aina hyvällä tuulella: Onhan se oltava.

Hämäläinen A. P. J: 23 opiskelija Helsinki -"Pelin henkihän on siis tämä :Stadens sippare "Ryhmä:Hajuani mars seuratkaa". "Kyllä herrat, tietää, että mä osaan",

Hakkarainen J. O: 21 metallisorvaaja Juankoski -Tiesi kaiken ja toi sen myös julki.

Hannonen J. J: 22 opiskelija Valtimo -Äänetön voittaja. Näytti että sotilasainesta löytyy Nurmeksen pohjoispuoleltakin.

Kansa lähti taistelee

JOUTSIJÄRVI

Torvinen J. O: 21 jyrssiä Juankoski -Vapaaehtoinen tunnustelija. "Unohti" usein lapion ja häkärin kaappiin. "Hulluhan mä oisin, jos vettä joisin".

Sepponen U. S: metsätyömies Rautalampi -Tuvan laulava saasteongelma Lempilaji:VESIKAUHU

Suhonen M. A: puutarhaharjoittelija Varkaus -Ahkerin iltapalalla kävijä ruokalan yläkerrassa.

Nykänen S. I: opiskelija Varkaus -Toinen vapaaehtoinen tunnustelija, tst-varustuksena kirja.

Parviainen J. H: opiskelija Nilsiä -Oppi tuvan ammattimiesten opetuksella muutamia lurkkitapoja. Tunnuslause:"En tiijä kehtoisko".

Nuutinen M. S. J: sahatyömies Eno -Luuli öisin joutuneensa kovan leivän pöytään. Tunnuslause:"Joko pian piästään löhhöömään?"

Räty P. O. S: työmies Iломantsi -Tuvan ainut urheilija. Tunnuslause: "Koittoohan rauhoittua".

Väätäinen M. K: opiskelija Valtimo -Lomilta tullessaan:"Nyt on sellainen syy , että täytyy päästä lomille". Joka ilta TV-lomilla.

Saarelainen M. P: opiskelija Pielisjärvi -Ahkera iltalomilla kävijä.

Perälä M. J: luonn. kand. -Tuvan ainoa ukkomies, hoiteli kaikenlaisia edustushommia. Tunnuslause:"Perkule, kyllä vanha on ihmeellinen".

BONG

BONG

BONG

VIESTI-LINJA

Vanikkaa ja kauravelliä

KOLLAA

Häkkinen H. J.: 20 merkonomi Lieksa "Voishan sitä lähteä, vaan ku hattu hävis".

Ikonen P. J.: 21 myyjä Pielisjärvi- Yhäkin debet- puolella "Niin vain böömikin sanoi, jotta. . . ."

Kaltainen H. T.: 20 varaosamyyjä Lieksa -SKSL:n best man kivääriammunassa. Ei päivää ilman kirjettä Lieksasta.

Leinonen K. E.: 21 puhelinasentaja Paltamo -Ei puolustusvoimain komentaja, tuli yllättäin auto AU:ksi

Leppänen A. S.: 20 Hammastyöntekijä Kajaani -Linsan meteorologi "HYI, täällä on hyenosa" (hyönteisiä)

Moilanen J. A.: 19 työmies Sotkamo -Omistaa sotilasläänin nopeimman traktorin(100km/h)

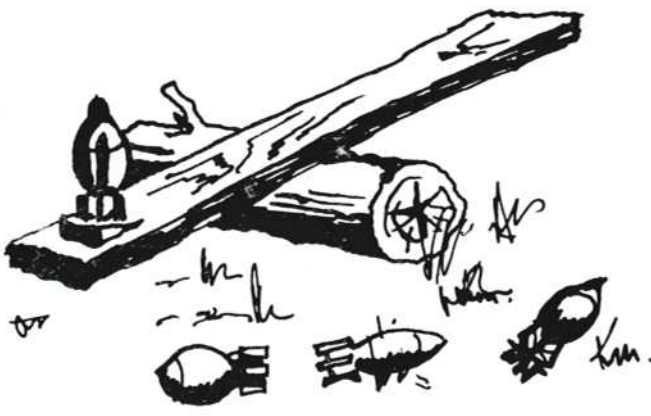
Moilanen V. Y. A.: 19 levyseppä-hitsaaja Hyrynsalmi -Aina sanavalmis Hyrynsalmem väinämöinen.

Parviainen A. J.: 19 radio ja TV-asentaja Tuupovaara "Etuasteen vahvistus on pienempi kuin pääasteen vahvistus. . . . jos sopii.

Peiponen E. K.: 20 autonapumies Viekijärvi -Linjan ainut ukkomies. "Vielä sitä pöläytetään".

Reinikka E. A.: 20 somistaja Kajaani -Haaveellinen taiteilija. Ajatukset Kainuun korvissa. Pataljoonan kovi.mpia juoksioita.

Suvanne O. R.: 24 kansakoulunopettaja Tohmajärvi -Omisti koulun hienoimman radion. Linjan särmin oppilas.

KRH-LINJA

Katos tota

Mikä on tulos?

SUMMA

Hakkarainen J. T: 22 ylioppilas Suonenjoki -Tuvan hiljaisin mies, joka ei paljon valittanut, ei sitä ainakaan kuullut, pinna ilmeisesti kumista.

Immonen P. S: 19 jalkinetyöläinen Sotkamo -Aina sanavalmis takametsien mies, joka saapasteli koiruoksien parissa.

Kettunen M. K: 20 ylioppilas Outokumpu -Hyväntahtoinen hissuttelia, rauhoitti välillä toisiakin: "No olokaahan nyt".

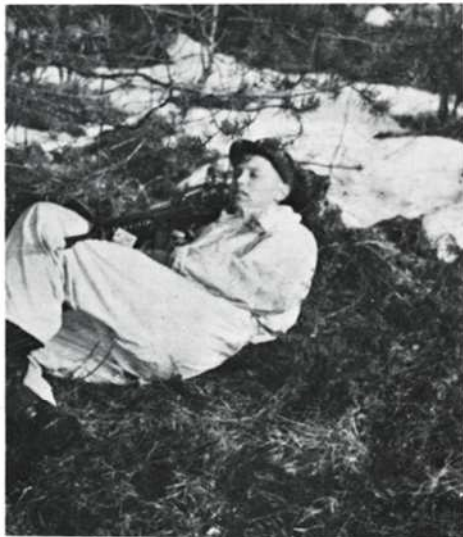
Kuosmanen E. T: 20 levyseppähitsaaja Outokumpu -Tuvan suurin pelle joka heittäytyi joskus vakavaksikin.

Laitinen P. E: 20 rakennuspuuseppä Leppävirta -Tanhuava tuvan paukki, jolta sai rahaa- jos sai. Lopetti juttelun sentään ennen herätystä.

Musakka J. K. O: 17 betonimies Kuopio -Kalittaminen vahvistaa keuhkoja. Ajatteli muutakin kuin palvelusta. Pani lomaanomuksen vetämään vähintään kerran viikossa.

Nousiainen P: 17 lihanleikkaaja Ilomantsi-Siviilistä karannut. Tuvan kuopus. Aamusanan oikeutettu lausuja.

Tarkkonen O. K: 21 opiskelija Liperi -"Onska kauhean kielenkäytön virtuoosi Toiveena,ritsa mies jos oisin..."

Arska vartiossa

TAIPALE

Ahonen: Naissankari Nurmeksesta. Reku teki tupakkalakon joka toinen päivä, rivojen juttujen pohjanoterauksen joka toinen. Ei koskaan väsynyt itseensä. Tyypillinen repliikki: "Ootsä katkera, kun et oo yhtä komee kuin mä?"

Kettunen: Keskonomi Joensuusta, joka turputteli Golden Blendiiän mitä uskottomissa paikoissa, kesäkuisen lomakolin lumenpeittämiltä rinteiltä aina Jaamankankaan juoksuhautoihin. Kurssin finanssinero . Tyypillinen repliikki: "Mikä tulitikun lainaaja minä olen?"

Martikainen: Ahosen aisapari Nurmeksesta. Okun suhde Rekuun olikin Mossen suhde Volgaan: Pata kattilaa soimaa, Musta kylki kummallakin. Eräs kurssin pahimpia salapinkoja. Tyypillinen repliikki: "Niin, eikö Freud sanonut tästä, että.."

Hiltunen: Hymypoika Kuopiosta. Vauvankasvonsa kätkevät taakseen diktaattorin luonteen, kerran vallanmakuun päästyään. Sepestä tuli jokaisen oppilasjohtajan kauhu, joka luuli kuria sivistyssanaksi. Tyypillinen repliikki: "Kuka tässä uskaltaa uhmata arvovaltaani?"

Hartikainen: Suunnistaja ihme Nilsiästä. Matti Mainio juoksi kuin aropupu rastilta toiselle syytä tietämättä. Tuvan nopein bunkan tekiä. Herätti erinomaisuudellaan yleistä kateutta. Tyypillinen repliikki: "Ei mutta itseasiassa mulla on kurssin heikoin kunto... ihan totta..."

Saihomaa: Joukkueesta eksynyt hyökkääjä pelaaja Kuopion pallotovereista. Kore tuijotti iltaisin jalkapallon MM:ääsilmät tapillaan, päivisin nukkuijopa loma-anomusta tehdessään. Muun tuvan mielipide: "Raju jätkä-sen rajummaksi ei tule." Tyypillinen repliikki: "Vanha luotsi tietää..."

Aaltonen: Vakaa vallankumouksellinen Helsingin katajanokalta. Saku oli luvan vanhin vain ikänsä puolesta. Saavutuksiin kuuluvat harvat, mutta sitäkin omituisemmat iltahartaudet, joista sai sekä kiitosta että sikaareita. Johtajana täysi mulkku. Tyypillinen repliikki: "Oi vapaa venäjä..."

Sivukari: Liivintaskuatleetti Joensuusta. Siku oli krh-linjan vakinainen ammusmies, josta muodostui mestari. Antipinko, joka avasi ohjessäännön vain kerran, sai heti kuntolisän. Tyypillinen repliikki: "Minäpä otankin tässä pienet tirsat..."

KITELÄ

Ehrukainen J: autopeltiseppä -maalari Kiihtelysvaara -Hiljainen ja vakava kaveri, hymyili ainoastaan iltahartaudessa ja komennolla "asento". Nähtiin jotoksilla usein panu-radion kanssa, erikoisala sotilasmuistio.

Rissanen V: varastomies Kuopio -Kestävyysjuoksumme tulevaisuuden toivo, ikuinen kakkonen. Ihanoi rajajääkäriin ammattia

Nevalainen E: opiskelija Juuka -Paalasmaan poika tavattiin "joskus" vastaanotolla. Ahkera aamujen raakkaaja.

Penttinen H: kirvesmies Kuopio -Tuvan ainoa ukkomies. Salakuljetti siviilivaatteensa sotilaspuvun alla. Iltalomailia.

Vänttinen J: sähköasentaja Kuopio -Sähköalan erikoismies "Savon mualta" korttihuijari, urhea soturi, odotti hartaasti tammikuuta ja siviiliä.

Kinnunen E: maanviljelijä Rääkkylä - Ei löytynyt mistään siivousvuorollaan. Lahjakas lentopunkkien laukaisia, väläytteli harvoin käskyjään. Erikoisala nopea mv-mittaus.

Tirronen V: sähköasentaja Pielisjärvi -Särmä väheni kaapista aamujen mukaan.

Räsänen M: opiskelija Kaavi- Sivilikarkuri tuvan hymypoika, yllätti oppilasjohtajana, touhusi usein lentopunkkien parissa. Väsäsi punkkansa pikavauhtia aamuisin, lopputulos naurettavan ja vältettävän rajamailla.

TILIPÄIVÄ:

Kaikki puntiksella olijatkin olivat paikalla.

PST-LINJA

Huomio, tulta!

Missä herätys
kello on ?

KOIVISTO

Hytönen O. I: 23 opiskelija Rautalampi -Mies, jonka hurttihuumori ei loppunut juuri koskaan.

Järstä K. P: 20 metsätyömies Kulho -Kaveri jonka päreet syttyi nopeammin kuin tulitikku.

Karvinen K. E: 20 opiskelija Joensuu -Rauhallinen, otti kuntolisän kun halusi.

Lehikoinen M. J: 20 harjoiteilija Leppävirta -Kaveri joka käytti kaikki muut-lomat paitsi lukulomat.

Leminen J. O: 20 hitsaaja Ylämylly -Kaveri joka lintsasi siinäkin, missä ei voinut. Harrastus VUP

Määttä J. O. E: kirvesmies Kuhmo -Pohjolan poika, jolla oli kaverien kesken ääntä, mutta joukkueen edessä mykkä.

Sainio M. S: 20 huoltomies Pankakoski -Suuri VUP:n mies. Tuotapahan, tuotapahan, mihinkä minä sen ryhmän hävitin.

Oppilas viettää vapaa-aikaa

VIIPURINLAHTI

↑ Keränen P. E: 19 maatalouskoneteknikko Ristijärvi -Ihannetyyppi. POP-musiikki ja särmäpinkat.

Kettunen T. T: 19 opiskelija Polvijärvi -Tuvan pienin mies, mutta ei silti hitain.

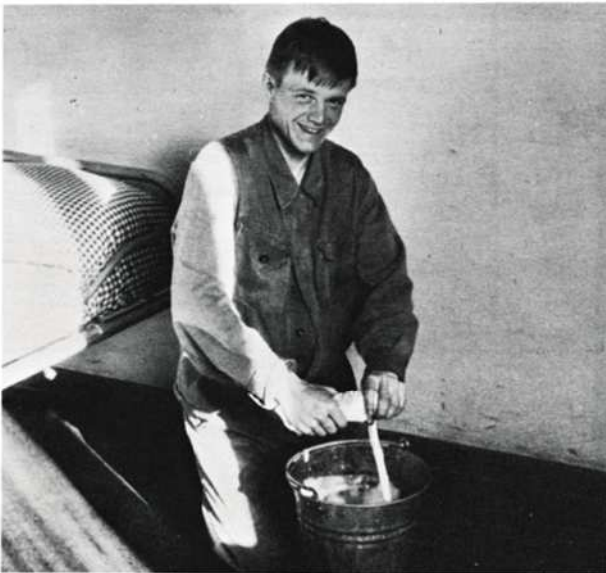
Kinnunen E. A: 20 koneasentaja Hyrynsalmi -Mies kylmästä Kainuusta. Pataljoonan poistuttaja.

Marila T. S: 20 ylioppilas Joensuu -Reilu kaveri Karjalasta. Motto:"Jät-kät lukee kuin elukat."

Nyyssönen Y. P: 20 merkonomi Leppävirta -Tuvan hiljaisin mies. Hallitsi kokeet ja pornolehdet.

Reijonen E. J: 22 rakennusmestari Joensuu -"Voi perhana, että kokeet meni heikosti, alikka tulee."(10)

↑ Väänänen J. T: 20 opiskelija Joensuu -Ukkomies, joka hallitsi vieraat kielet ja osasi käyttää puukkoa.

He, heh on se väännettävä

TUPATUOPPI

-Tupa Petsamon urhea
soturi opp. Eronen

-Ei niin kiirettä, ettei kuvata
ennättänyt.

-Tauolla

KARJALAN JÄÄKÄRIPATALJOONAN KILTA ry

Hyvä kiltaveli!

Viime vuosikokouksen päätöksen mukaisesti siirrytään killassamme tämän vuoden alusta vuosittaiseen jäsenmaksuperintään. Jäsenmaksu vuodelta 1970 on mk 5,-, johon mm. sisältyy neljä kertaa vuodessa ilmestyvä Karjalan Jääkäri-lehti.

Asian hoitaminen käy kätevimmin, kun palautat oheisen tilillepanokortin a.o. merkintöineen.

Kiltaterveisin

Karjalan Jääkäripataljoonan Kilta ry

TOSITE
maksun saajalle

Saajan tili no KU 750 10-1	
mk	p
Maksajan nimi ja osoite	
Leima	

Lom. 52/2 20049 1502

TILILLEPANOKORTTI
Postisiirto

Maksun saaja KARJALAN JÄÄKÄRI-PATALJOONAN KILTA JOENSUU	Tp-maksu 25 p
Saajan tili no KU 750 10-1	Leima
mk	p
Maksajan nimi ja osoite	
Maksajan tili no	Tpk-no
Allekirjoitus	
Postisiirron merkinnöt	

JÄSENKORTTI Maksajan tili no

Saajan tili no KU 750 10-1		
mk	p	
Jäsen		
Jäsenmaksu	vuosi 197	mk
Leima		

MENU

M..... TILLI LOTINA
T..... KALA KEITTOA
K..... HINNASTA OLALG
..... JÄNIKSEN JÄLKIÄ
... KOVA PANOS JA PAIN
HI AMMUTTUA SORSAA
... YLEISTÄ HYVINVOINTI
... PIKKI... KA ESTETTÄ

SOZ
20.4.67

MUTTA ...
KUN...

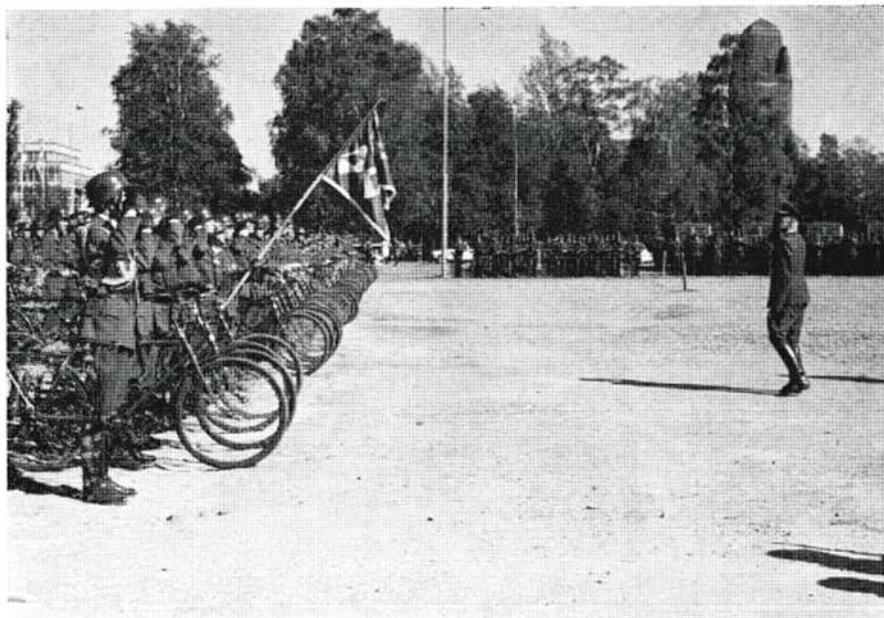
KYLL TÄL
PÄRJÄÄ! PUOL
VUOT-AINAKI

Sotilasvala vannottiin 20. 7. -70 kovassa helteessä Kollaan Vasamalla.

Kuvasatoa kevään

**Kenraalimme suorittaa
pataljoonan tarkastuksen
4. 6. -70 paraatin aikana
Joensuun torilla.**

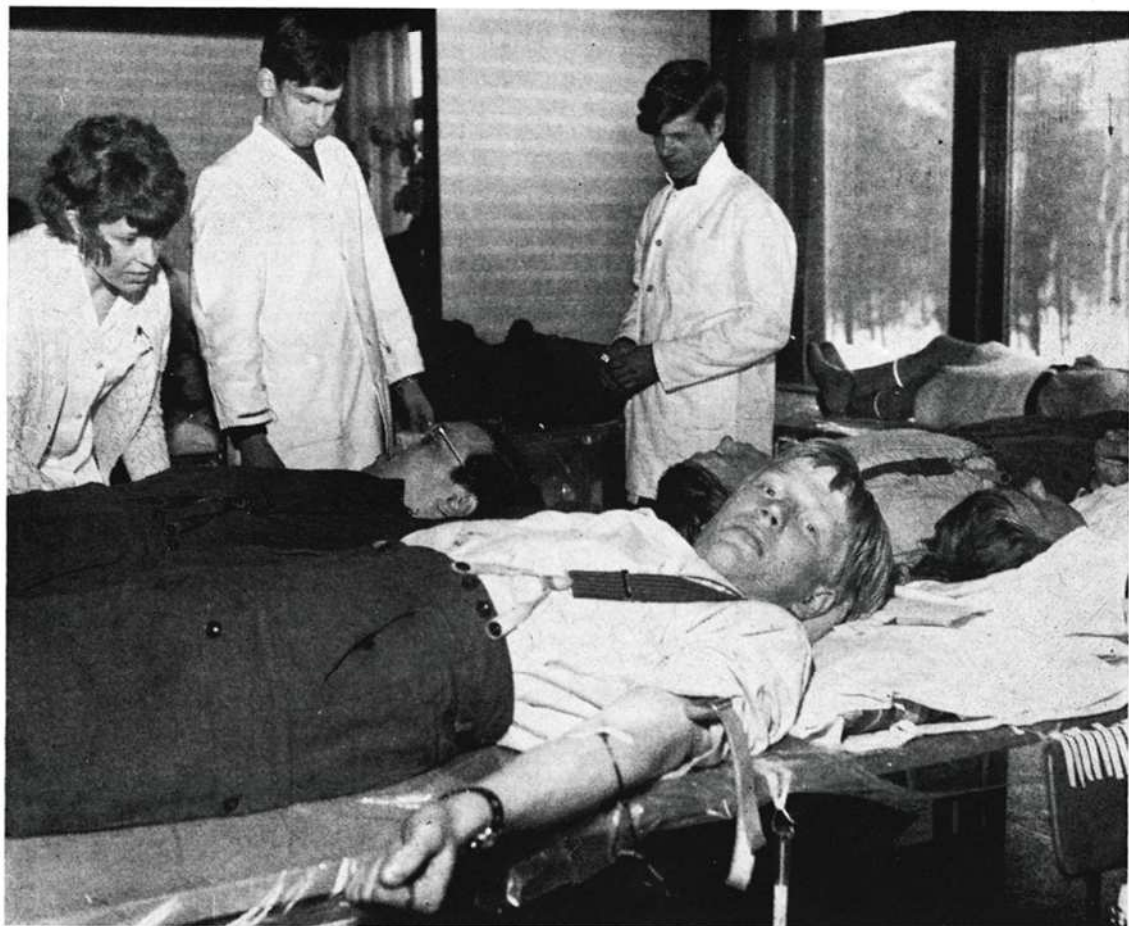

JR9:n Killan johto luovutti 4. 6. -70 kuntotaulun RAUK:lle kiitoksena sen suorittamista sotainvaliditöistä.

ja kesän ajalta

5. 8. -70 oli 20:s kerta, kun pataljoona verta luovutti.

Marja Purto

KARJALAN JÄÄKÄREIDEN IHANNETYTTÖ

Karjalan jääkäripataljoonan 3. komppanian 22. heinäkuuta 1970 järjestämä ohjelmilta, jossa kosolti kauniita tyttöjä, nuoria jääkäreitä, seassa esimiehiä; raadin jäsenten tutkivia katseita, puheenporinaa, ihastuneita huudahduksia, salamavalojen räiskettä, jännitystä. Ja illan puolivälissä, tanssin lomassa, 5-jäseninen raati julkaisi päätöksensä; jääkäreiden ihannetytöksi ja

Miss Ruotuväki 70 -ehdokkaaksi on valittu koululainen Marja Purto — sotilaallisessa ympäristössä kasvanut kaunotar.

Tämänkertainen jääkäreiden ihannetyttö on vaaleahko, pitkänsolakka oppikoululainen, jonka isä on varmasti jokaiselle varusmiehelle tuttu mies: hän on varuskunnan sairaalassa vaikuttava vääpeli Purto.

Marja Purtoia edustaa kauniilla tavalla sitä nuorta sukupolvea, joka on romanttinen, tanssii rytmikkäitä tansseja, palvoo suosikkiyhtyeitä, esim. Tasavallan Persidenttiä, kuuntelee pop-musiikkia ja silloin tällöin ilmoituo tervettä kritiikkiä. — Neiti Purtoia mm. toivoi, että Kontiolahdessa kiinnitettäisiin enemmän huomiota nuorison vapaa-ajanviettomahdollisuuksiin Höytiäisen liplattavat laineet, pari baaria ja jokunen katsomisenarvoinen filmi varuskunnan elokuvasalissa ei juuri tyydytä nuorisoa — tarvittaisiin paljon muutakin.

Mitä toivotte tulevaisuudeltanne -kysymykseen neiti Purtoia vastasi:

— Toivon valmistuvani laborantiksi... sairaalaan.

Ja varmaan isä Purtoia on tyytyväinen tyttärensä toiveeseen.

Haastattelu päättyi. Marja Purtoia lähti pikkumustassa puvussa ja ruusu kädessään tanssilattialle, ja jääkärit muistivat tanssittaa ihanneyttöään.

3. K:n jääkärit

VARUSMIES!

Ajokorttiasioissa palvelemme teitä asiantunteuksella. Autokoulumme sijaitsee varuskunnan tienhaarassa.

Käytä vapaa-aikasi hankkimalla ajokortti koulumme kautta.

Tervetuloa!

AUTOHALLI
KONTIOLAHTI

ENSO-GUTZEIT OSAKEYHTIO

PANKAKÖSKEN JA UIMAHARJUN TEHTAAT

OSUUSLIIKE OMA-APU JOENSUU

OY WILH. SCHAUMAN AB

- **Kiitämme ilmoittajiamme ja suosimme heidän liikelaitoksiaan.**

Rumpalipoikaa aina tarvitaan

Pieni rumpalipoika ei enää marssi taistelevien joukkojen etunenässä, mutta armeija tarvitsee tahdittajiaan yhä. Onpa kyseessä paraati, sotilaan juhla tai hautajaiset, niin sotilassoittokuntaa aian tarvitaan. Mikä olisi juhlien tunnelma ilman metallista musiikkia, joka tarvittaessa hersyilee hilpeänä poloneesina, uhoaa jyhkeänä marssina tai vaimentuu vainajan arkun ääressä. Siitä, ettei varuskuntasoittokunta ole vain tarpeeton jäännösmenneisyydestä, on osoituksena mm. Kontiorannan varuskuntasoittokunnan esiintymiskertojen määrä viime vuosina: yli 200, joihin eivät sisälly maksulliset esiintymiskerrat.

Esiintymisten lisäksi ansioituvat varuskuntasoittokunnat puhallinmuusikkojen ehkä huomattavimpina koulutuslaitoksina. Mm. lähes kaikki Helsingin kaupunginorkesterin »vaskenpurijat» ovat saaneet pohjakoulutuksensa varuskuntasoittokunnissa. Kontiorannassa ovat puhaltimensa käsittelyä harjoitelleet aikoinaan mm. Helsingin kaupungin orkesterin ensimmäinen soolokäyrätorvi Tuomo Ahonen sekä radio-orkesterissa musisoivat Raimo Pesonen ja Jalo Nuutinen.

Tälläkin hetkellä on n. 200 poikaa ottamassa puhallinmusiikin ensiaskeleita maamme 15 varuskuntasoittokunnassa. Uusia tulokkaita otetaan vuosittain touko—kesäkuussa.

— Viimeisen kymmenen vuoden ajan on soitto-oppilaiksi hakeutuvien määrä pysytellyt suhteellisen pienenä, kertoi Kontiorannan varuskuntasoittokunnan kapellimestari Toivo Liesirova. — Sotilaallinen ympäristö ilmeisesti pelottaa nuoria. Tarjolla on kuitenkin mahdollisimman edullinen musiikkikoulutus ja pääsyvaatimuksena on vain kohtalainen musiikkikorva ja suoritettu kansalaiskoulun oppimäärä. Soittotaito hankitaan oppilaana.

Soitto-oppilaiksi otetaan 15—16-vuotiaita poikia. Pari kuukautta soittimia kokeiltuaan he sitten tekevät oppisopimuksen neljän tai viiden vuoden ajaksi. Sitoumukseen kuuluu myös normaali asepalvelus. Soitto-oppilas ei siis pääse pelkällä torvisoitolla varusmiespalveluksesta kuten yleisesti luullaan. Oppilaalle on kyllä varusmiespalveluksessakin vastaan tuleva »rumba, samba ja tsatsatsaa» melkoisesti tutumpaa kuin

KAUKO KUUSELA:

Millaiset miehet, millaiset teot jäävät historiaan

»Mikä mestariteos onkaan ihminen! Kuinka ylevä järjeltään! Kuinka rajaton kyvyiltään!» hämmästeli Elisabetin ajan (1558—1603) kansalainen William Shakespeare, josta hänen aikalaisensa Ben Johnson on sanonut: »Ei ajan lapsi hän, vaan ajaton.» Brown, William Shakespeare, WSOY) — Vain harva yksilö sukupolvien ketjussa on saanut ympärilleen kuolemattomuuden sädekehän: Homeros, Dante, Shakespeare, Molière, Goethe, Tolstoi, Dostojevski, Nietzsche; Mozart, Beethoven, Tschaikowsky; Leonardo da Vinci, Raffaello, Michelangelo, Rembrandt; Galilei, Newton, Edison, Morse; Machiavelli. — Todella suuria yli-ihmisiä on vähän, sillä nerokkaat poikkeusyksilöt ovat harvinaisia. On sanottu, että

suurmiehet tai nerot ovat lukemattomien syiden seuraus ja loputtomien seurausten syy.

'Suuruuksista' ovat kaikki muut, paitsi renessanssin hengenjättiläiset Leonardo da Vinci ja Michelangelo ynnä valistuksen ajan nero Johann Wolfgang Goethe, suuria vain omalla, tarkoin rajoitetulla erikoisalallaan. — Saavutukset näillä henkisen ylimystön edustajilla ovat kauniita, vieläkin mestarillisia: Shakespearen draamat sanataiteeseen ja ihmiskuvauksineen ovat edelleenkin suurinta alallaan; Beethoven taas muovasi musiikkia, ja niin musiikki alkoi kuvastaa ongelmia, herättää tunteita, liikkua ja ponnistella kahlitsemattomana — yksikään maailman sadoista sinfonioista ei ole pystynyt herättämään sellaista

suoraan siviilistä tulleelle. Joutuvathan he elämään sotilasympäristössä, vaikka toisaalta ras- kas palvelus heiltä puuttuu miltei kokonaan.

Sotilaallinen kuri ei luonnollisesti kaikkia miellytä. — Edut kyllä panevat unohtamaan tämän haittapuolen, vaikuuttivat Kontiorannan soitto-oppilaat. Siviilissä vastaavaan koulutukseen on vaikea päästä ja siviilikoulutus tulee kalliiksi. Soitto-oppilaat ovat täysihoidossa ja lisäksi he saavat pientä päivärahaa.

Elämä varuskuntasoitokunnassa ei luonnollisesti ole vapaata ja muodikasta taiteilija-elämää. Päivät kuluvat tiiviisti soittoharjoituksissa. Iltaisin ja muuna vapaa-aikana pääsee soitto-oppilaan minäkin valloilleen Kontiorannan soitto-kunnan rakennuksesta kantautuvien äänten perusteella.

Soitto-oppilaan arkipäivä on suurimmaksi osaksi perehtymistä oman instrumentin käyttöön

tai musiikinteoriaan jonkun kantahenkilökuntaan kuuluvan johdolla. Joka päivä ohjelmasta on varattu pari tuntia soitto-kunnan yhteisharjoitukseen, joihin osallistuvat kaikkein nuorimmatkin soitto-oppilaat. Epämiellyttävien osien lienee palvelusohjelmassa siivouspalvelu.

Noin vuoden koulutuksen jälkeen omaa soitto-oppilas jo jonkinlaisen soitto-taidon, kertoi kapellimestari Liesirova. Kolme vuotta lisäkoulutusta saatuaan voi soitto-oppilas ryhtyä katselemaan itselleen leipäpuuta. Varuskuntasoitokuntien vakanssit ja siviiliorkesterien muusikon ura ovat luonnollisesti näin valmistuneen puhaltajan tavoitteina.

Mahdollisuudet paikan saantiin ovat kohtalaitset. Jos elämänura muusikkona ei miellytä, on hyvä puhaltimen käsittelytaito yleensä etu myös muille aloille pyrkiessä.

Mopo

suosiota ja mielenkiintoa kuin Beethovenin yhdeksän suurta sinfonista luomusta; Leonardo da Vinci, 'ensimmäinen nykyajan ihminen', pani alulle kaikkien taipumuksien ja lahjojen kehittämisen — Vincin Leonardo oli ajastaan satoja vuosia edellä, ja hän teki keksintöjä, joita hänen oma aikansa ei suinkaan aina ymmärtänyt: potkurin, 33-putkisen tykin, erilaisia pommeja, lentokoneiden ja hyökkäysvaunujen piirustuksia, anatomisia tutkielmia... , mutta tunnetuimmaksi hän kuitenkin on tullut kuolemattomilla maalauksillaan Mona Lisa ja Pyhä Ehtoollinen.

Siirryttäessä pois tästä nerojen ajatusten ja mielikuvituksen alueelta 'tavallisten' historiallisten henkilöiden pariin tullaan lainsäätäjien, hallitsijoiden, sotapäälliköiden, itsenäisyysmiesten, lietsojien, pasifistien, hisrioitsijoiden... elämäkertoihin. Useimmat tähän ryhmään kuuluvista tutkimusmatkailijoiden, seikkailijoiden, sodanovat olleet kaikesta sydämestään ajamiensa asioiden tai tekojensa takana; monet ovat jopa menehtyneet suorittaessaan tehtäviään. Jos aatteet — joita nämä miehet ovat ajaneet — ovat jaloja, miehet ovat voittaneet; jos miesten toimintoja ovat ohjanneet itsekkäät ja huonot pyyteet, miehet ovat kaatuneet hävinneinä miehinä — esimerkkinä jälkimaailmalle siitä, miten ei olisi pitänyt toimia.

Julius Caesarissa — samoin monissa muissa suurissa valtiomiehissä, esim. Napoleonissa ja Churchillissa — yhdistyvät monet inhimilliset luonnetyypit ja eri ammattialat kauniiksi kokonaisuudeksi intellektuelli, sotapäällikö, lainsäätävä, hallinnon järjestäjä ja käytännön ihmistuntija).

Mohandas Gandhi, Jawaharlal Nehru, George Washington, Bolibar, Garibaldi ja tasavallan Mannerheimkin kuuluvat taasen henkilöihin, jotka joko ilman aseita tai sitten aseitten avulla pyrkivät saamaan maansa itsenäiseksi. — Itsenäisyystaistelijat ovat aina kohonneet kuuluisuuteen ja jääneet historiaan.

Temudzin eli Tšingis-kaani ja Hitler ovat jääneet historiaan julmina tappajina. — Sotapäälliköt muodostavat erittäin suuren ryhmän historian tunnetuimmista henkilöistä. Syy on yksinkertainen: muistiin merkityn historian viimeksi kuluneista 3422 vuodesta ainoastaan 268 on säästynyt sodalta. Sota voi hetkessä tuhota vuosituhsien työn, mutta sota ja sodan valmistelu luovat myös uutta: viime vuosikymmenien luonnontieteellinen ja tekninen kehitys on etupäässä ollut sotaan valmistautumisen seurausta. Will ja

Ariel Durant tuovat kirjassaan *The Story of Civilization* lisävalaistusta esille ottamaani sota ja sen merkitys -probleemaan: » — Jos historiaa tulkitaan sotilaallisesta näkökulmasta, sota on lopullinen tuomari ja kaikki, paitsi pelkurit ja hölmöt, myöntävät sen välttämättömäksi. Mitä olisi tapahtunut antiikin perinnöllemme, ellei sitä olisi asein puolustettu mongolien ja tataarien hyökkäyksiä vastaan? » Ja tästä voidaan jatkaa: Mikä olisi ollut länsimaiden tulevaisuus, jos Hitler olisi saanut kootuksi kaikki saksaa puhuvat samaan valtakuntaan, jossa todennäköisesti olisi saarnattu 'herramoraalia' ja unohdettu perinteellinen länsimainen sivistys?

Vastakkaisen ryhmän sotapäälliköille muodostavat henkilökohtaiseen suuruuteen inhimillisyytensä perusteella nousseet miehet, joista tunnetuimpia lienevät edesmenneet tohtori Albert Schweitzer ja YK:n pääsihteeri Dag Hammarskjöld.

Albert Schweitzer, Lambarenen sairaalan kuuluisa parantaja, teologi, filosofi ja urkuri, on sanonut: »Kuten vedessä pyörivä potkuri työntää laivaa, samoin elämän kunnioitus panee ihmisen käyntiin.» Näillä sanoilla Schweitzer ilmaisee humanistin elämäkatsomuksensa, jota ohjaa elämäkunnioituksen ajatus siveellisenä ohjenuorana: elämän säilyttäminen ja edistäminen on hyvää, sen tuhoaminen aiheetta on paha. — Schweitzer paransi Lambarenen perustamassaan sairaalassa, jota hän ylläpiti lähinnä lahjavaroin, sairaita kuolemaansa saakka ja taisteli kärsimyksen hävittämiseksi ja elämän ennenaikaisen tuhon estämiseksi. Teologina ja filosofina Schweitzer toimi inhimillisyyden julistajana. Työkausiensa välillä Schweitzer teki myös laajoja urkukonserttimatkoja. — Schweitzer on erinomainen esimerkki lahjakkaasta, väsymättömästi uurastajasta — miehestä, joka saa osakseen kuuluisuutta.

Myös YK taistelee maailman rauhan puolesta ja senkin ohjenuorana on elämäkunnioituksen laki. Järkyttävällä tavalla surmansa saanut YK:n pääsihteeri Dag Hammarskjöld, jonka päiväkirja (WSOY) ilmestyi hiukan hänen kuolemansa jälkeen, suoritti elämäntyönsä kaikkien ihmisten palvelijana ja antoi elämäntieteensä perinnöksi jälkimaailmalle. — Meitiskelijäkammiosta ovat maailmalle kiirineet ajatukset: »Elämällä on arvoa ainoastaan mikäli siinä on sisältöä — muille. Jos elämäni on muille arvoton, on se kuolemaa pahempi.»

Ellei maksamasi KARJALAN JÄÄKÄRI ole tullut —
ilmoita osoitteesi toimituksellemme !

Tiittanen R
Kontioranta